

In het Land van Natuur en Mysterie.

onze vreugd komen verstoren. Maar ik haat je niet, want ik heb je al zoo lang en zoo dikwijls bespied en ik weet, dat je een goed hart hebt, al spijt het mij ook wel een beetje, dat je onze rust verjaagt, zoodat er voor ons niets overblijft dan de nachten wanneer de maan schijnt. Toch wil ik je helpen een weg te banen door het rotsblok, dat je bijl niet kon kloven. Gooi dat onnutte werktuig maar weg en kom boven bij mij, dan zal ik je toonen hoe de slimheid en het geduld der vrouw tot stand brengen wat de kracht en

zachtste deel van den steen gemaakt, en het weinigje stof er in, dat de wind uit het bosch hierheen opjoeg? Leg daarin een beukepitje; dat zal ontkiemen, en de wortel van het teere plantje zal meer doen dan jij, mijn goede Sylvain, met je zware bijl doen kon, want hij zal het rotsblok in tweeën scheuren...

En terwijl koning Robert die woorden, zoo ernstig en zoo lieflijk, uit den mond van het meisje hoorde komen, zag hij naast die lompe vierkante mannengestalte met zijn grooten, wild-omlokten kop, zijn behaarde borst en

KANAAL TE MORET BIJ WINTER, NAAR EEN GOUCHE VAN BERN-KLENE.

het geweld van den man niet bij machte zijn te volvoeren.

Hoewel hij de woorden van de woudnim met een ongeloovig schouderophalen had beantwoord, klom de Sylvain langs de uitstekende punten fluks naar boven en was in een ommezien naast het jonge meisje, dat, bij hem vergeleken, een kind was.

— Kijk eens, ging zij nu voort, terwijl zij zich voorover boog en naar het rotsblok wees, dat hen beide tot bodem diende; kijk eens, zie je die kleine holte door den regen in het

zijn ruige armen en beenen, het voorover gebogen maagdelijk slanke lichaam, schitterend blank in den zomer-zonneschijn, die het lange blonde haar, dat over schouders en rug neergolfde, met gouden tinten overtoog.

Het was als een visioen van schoonheid, kracht en jeugd, dat zich aan de bewonderende blikken des konings bood...

Ta-ra-ta-ta! Ta-ra-ta-ta!...

Weg was op eens het visioen. Daar klonk dichtbij, beneden in het woud, het hoornge-schal der jachtgezellen van koning Robert,